

תת"ע 4273/09/20 - מדינת ישראל נגד ליאת ברבי

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

תת"ע 4273-09-20 מדינת ישראל נ' ברבי
תיק חיצוני: 30251567811

בפני	כבוד השופטת, סגנית הנשיא נועה חקלאי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמת	ליאת ברבי

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקשת ביום 19.10.20 וזאת בהתאם לסמכותי מכח סעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982.
2. כנגד מבקשת הוגש כתב אישום המייחס לה עבירה של נהיגה כשרשיון הנהיגה פקע למעלה משנתיים (כ-4 שנים), עבירה בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה. מועד הדיון נרשם בגוף הדוח אשר נמסר למבקשת במעמד רישומו.
3. לטענת המבקשת לא התייצבה לדיון בשל נסיבות אישיות, אותן לא פירטה. עוד נטען כי יגרם לה עיוות דין שכן כיום יכולה לפעול לחידוש הרישיון לו זקוקה לצרכי פרנסתה.
4. המשיבה התנגדה לבקשה. לדבריה המבקשת קיבלה זימון לדיון במעמד רישום הדוח. עוד טענה כי הפגם טרם רופא וכי העונש אשר הוטל על המבקשת מצוי במתחם הענישה ונוכח חומרת העבירה אף חורג לקולה.

דין

5. בדיון בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקשת על בית המשפט לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים שלהלן:

האחד - סיבה מוצדקת להימנעותה של המבקשת מלהתייצב לדיון במועד.

השני - אם יגרם למבקשת עיוות דין, במידה ולא ינתן לה יומה.

טעמים אלה אינם מצטברים. ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 **סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל** (2.10.03), פסקה 8:

"יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שערו של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט ייעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו..."

6. אין חובה לדון בבקשה זו במעמד שני הצדדים.

ראו בעניין זה ההלכה עליה חזר בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (25.3.18) (להלן - **רע"פ סאלם**):

"אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. קיום דיון כאמור הוא החריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. עם זאת, כל בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה"

ובהמשך:

"כאשר הורם הנטל הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין אשר נגרם למבקש, ישקול בית המשפט אם לקיים דיון בנוכחות הצדדים על מנת לבחון את תקפותה של הטענה, או להחליט, גם מבלי לקיים דיון כזה, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו."

7. בעניינה של המבקשת, לא מצאתי כי המחלוקת העולה מטיעוני הצדדים היא כזו המצריכה בירור עובדתי במעמד הדיון. ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 5445/08 **להב שמואל נ' מדינת ישראל** (26.10.08) וגם ע"פ (ירושלים) 2224/08 **מוסברג עופר נ' מדינת ישראל** (30.10.08).

8. בחנתי את טענותיה של המבקשת: המבקשת טענה כי לא התייצבה לדיון בעניינה בשל נסיבות אישיות, אולם לא פרטה מהן אותן הנסיבות אשר בכוחן להצדיק אי התייצבותה, ולכן במצב דברים זה, משנבצר מבית המשפט לבחון את טענתה של הנאשמת, לא מצאתי בכך הצדקה להורות על ביטול פסק הדין שניתן בהעדר. אין כל הסבר ולו ברמז, לשיהוי של למעלה משנה בהגשת הבקשה לביטול פסק הדין.

9. טענה כללית כי בפיה של המבקשת טענות הגנה רבות, אין בה די כדי לבסס טענת עיוות דין הצדיקה ביטול פסק דין (ראו רע"פ 2573/17 **גייאר נ' מדינת ישראל** (6.9.17)).

ככל שאכן קיימות טענות הגנה רבות, לא ברור מדוע לא טרחה המבקשת לפרט טענות אלו ולתמוך אותן במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה.

הטענה שכיום הוסרה מגבלת ההוצאה לפועל על הרישיון ויכולה לפעול לחדש רישיונה אין בה כדי ללמד על עיוות דין.

10. עיון בגזר הדין מעלה כי הענישה אשר הוטלה על המבקשת איננה חורגת ממתחם העונש המקובל בעבירה בה הורשעה.

בית המשפט מחויב ליתן ביטוי לעקרון סופיות הדיון ולא להשתמש בסמכותו להאריך מועדים כדבר בשגרה.

ראו בעניין זה ע"פ(באר שבע) 4252/07 **נאוה משיח נ' מדינת ישראל** (5.11.07):

" לא אחת נאמר על ידי בתי המשפט כי ערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות של הציבור. [ראה דברי כב' הש' שמגר בבר"ע 418/85 פרץ רוקשטיין נ. מ"י פד"י ל"ט(3) 279]. על הציבור לדעת כי פתיחת בית המשפט עומדת בפניו כזכות מהותית, אולם זכות זו כפופה לפרוצדורה וזמנים בהם חייב הציבור לעמוד. עמידה בלוחות זמנים יש בה כדי לקדם את הסדר הציבורי, יעילות עבודתו של בית המשפט לרבות עשיית הצדק כלפי כלל הציבור. אי עמידה בזמנים, ולאחריה ביטול של פסקי דין של מתדיינים שלא התייצבו במועד אליו הוזמנו, תביא לסחבת ועומסים מיותרים בניהול התיקים, באופן המכביד לא רק על בתי המשפט כי אם גם על כלל הציבור הממתין ליומו בבית המשפט".

11. לאור האמור, משלא שוכנעתי כי היתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותה של המבקשת לדיון, משלא שוכנעתי כי יגרם למבקשת עיוות דין במידה ולא יינתן לה יומה, גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדיון על פני נסיבותיה האישיות של המבקשת, ולפיכך לא מצאתי הצדקה להיעתר לבקשה.

12. הבקשה נדחית.

13. המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, א' אדר ב' תשפ"ב, 04 מרץ 2022, בהעדר הצדדים.